

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Прѣдаватъ по 3 ст. на дума. — Единъ брой 20 ст.

Извѣстие

Долоподписаний, управителъ лѣкаръ на Плевенската Първо класна болница Д-ръ С. Козаровъ, извѣствамъ на почитаемихъ Плевенски граждани, че се остановихъ въ Кжщата на г-жа Никула Цингарова, близо до училището Мария Луиза — приемамъ отъ 11 до 1 часа прѣдъ-обѣдъ и отъ 3—5 часа слѣдъ обѣдъ — II нощно врѣме всѣкога съмъ готовъ да услужа на болнитъ, ученицитъ и бѣднитъ безплатно.

Специално се занимавамъ по хирургията, акошерството, дѣтскитъ и очнитъ болѣсти.

Съ почитание:

1—4

Д-ръ С. Козаровъ

Георги Бановъ

Извѣства на приятели, роднини, че на именний си день 23 Априлъ (Георгиевъ-день) по домашни причини нѣма да приема посѣщения.

СЪОБЩЕНИЕ.

До Почитаемитъ Редакции на издаваемитъ се въ България вѣстници.

Прѣдъ видъ оплакването на нѣколко редакций за Български вѣстници, издавани въ столицата, че имъ се повръщатъ броеветъ, които пращали въ Русия, Бюрото на пресата при Министерството на Външнитъ Работи и на Исповѣданията има честъ да обяви на всѣкитъ редакции на издаваемитъ се въ България вѣстници, че, за да се получаватъ безпрѣпятствено Българскитъ вѣстници въ Русия, се изискватъ двѣ условия:

- 1) Да нѣматъ революционенъ характеръ; и
- 2) Да се биле прѣдварително вписани въ листата за свободно пропускане по пощата въ Русия, още въ началото на текущата година.

За да се изпълни второто условие, нужно е щото редакциитъ, желаючи да имъ се получава вѣстника въ Русия, да заявяватъ за това два мѣсеца прѣди истичането на годината въ Бюрото на Пресата, за да може Министерството на Външнитъ Работи и на Исповѣданията да направи потрѣбното за вписването на вѣстника имъ въ листата на чуждестраннитъ вѣстници, които се получаватъ въ Русия.

Освѣтъ това, желателно е, щото за напредъ вѣстницитъ, които се испращатъ отъ България за въ странство, да се обвиватъ въ *бандеролъ*, а не както до сега се испращатъ безъ никаква обвивка.

Умоляватъ се редакциитъ на издаваемитъ се вѣстници въ България, да прѣпечататъ на първа страница на вѣстника си настоящето съобщение.

Бюрото на Пресата при Министерството на Външнитъ работи и на Исповѣданията.

ТЕЛЕГРАММИ

Буда Пеша 19/4. Камарата одобри търговския договоръ съ България.

Атина с.д. Гръцки войски се концентриратъ при Арта; турцитъ се приготвяватъ да обсадятъ тая мѣстностъ. Спорѣдъ слухове полковника Васосъ билъ повиканъ назидъ отъ Критъ.

Висна с.д. Императора Францъ Иосифъ и Архидукта Отона се върхнахъ послѣ пладнъ отъ Петербургъ живо акламирани отъ народа. Работницитъ въ Виена

сж празнувани 1 Май спорѣдъ обичая; 40—50 хиляди души се отиравихъ къмъ „Пратеръ“ никаква случка въ Виена; тѣ сжко и изъ провинциитъ. Въ Буда Пеша работницитъ въпрѣки запрѣщането на полицията сж се опитали да направятъ манифестаций по улицитъ. Манифестантитъ са били разпрѣснати отъ полицията

Римъ с.д. както въ столицата така и въ провинциитъ прѣзъ деня всѣко било тихо и безъ случки.

Парижъ с.д. Пълна тишина. Работницитъ въ повечето отъ градоветъ и индустриални центрове сж заняти съ работата си.

Берлинъ с.д. Всичко тихо. Никаква случка. Фигме с.д. Сръбския кралъ вжтующъ за Цетина пристигна тухъ. Слѣдъ пладнъ Крали отиде въ Абазия за да посѣти Ромъния Краля и Кралицата; остана при Т. Т. Величества 2 часа.

Лондонъ с.д. Кралицата се върна въ Винзоръ. Гръцката флотилия отъ Канонирки въ Артокий завлѣвъ бомбардира Никополското Крайрѣжие. Турцитъ избѣгнахъ. Отъ Лариса явяватъ на В. Тимесъ на 16 того: Турската кавалерия пристигна въ околноститъ на Вело чака вѣхотата, за да окупира града. Повечето отъ гръцитъ сж напустнали града си.

Лондонъ с.д. Отъ фареала телеграфиратъ на 18 того в. „Daily Chronicle“; Турцитъ са атакирали Велестино на 16 17 и 18, нѣ били отблъснати. Прѣди тия атаки нѣмала никаква организация отъ страна на турцитъ.

Цариградъ. Вселенската патриаршия протестира прѣдъ Високата порта за насилственното отстранение Скопскитъ Митрополитъ Амвросий. Синода въ идущето си заседание ще разисква върху новия изборъ на скопскитъ митрополитъ. Всичкитъ членове на синода ще вотираатъ противъ единъ митрополитъ сръбинъ. Съ единъ консулски рапортъ се потвърждава, че 2 турски торпидери са заседнали на пѣсекъ въ дърдинелитъ. Турски комендантъ въ Епиръ явява: единъ Гръцки баталеонъ отъ евзони и 2 батерий които вслѣствие на вчерашната атака отъ страна на турцитъ бѣха се отбѣглихъ къмъ Каравансарай, сж се отиравили къмъ Кумуздесъ. Гръцитъ бѣха принудени да изоставятъ 1 топъ по нхтя си. Височинитъ които прѣобладаватъ прохода на Кумуздесъ са окупирани отъ турцитъ. Отблѣлитъ за рекогносцировка не са могли да авансиратъ сръшу неприятеля. Единъ гръцки баталеонъ съ три тона се яви отпослѣ къмъ Пашаханъ, нахоящъ се по нхтя къмъ Лурсъ сръшу Истиностъ, гдѣто се намира единъ турски отблѣлъ подъ началството на Подполковника Ахмудъ. Вслѣствие на поражението имъ, Гръцитъ са били принудени да се отблѣлятъ и отъ Каравансарай. Новината че турцитъ намерили 8 тона отъ 35 сантим. въ Лариса не е върна, защото гръцитъ никога не са имали такива топове.

Цариградъ с.д. новината че 15000 гръци поданици били поискали покровителство на Австро-Унгария не е върна. Вторий и третий корпуси въ Одринъ и Солунъ ще бждатъ въоружени съ пушки Маузеръ голѣмъ калибръ. 72000 пушки вече испратени. Султана благодари вчера на Ромъния представителъ Г. Джуvara въ продължение на ауденцията му за коректното повѣдение на Романия въ настоящата Гръцко Турска распра. Отъ Петербургъ явяватъ на в. „Сѣбахъ“, че императора Францъ Иосифъ билъ привѣтствуватъ турския посланикъ за храбростта на турскитъ войски и командантитъ нхъ.

Плевенъ, 23 Априлъ 1897 год.

Не можемъ да се начудимъ на безочливостта на редакторитъ на в. „Свобода“. Тѣзи хорица, какъ не ги досрамъ да се титулиратъ постоянно за спасители на България и за най-безкористнитъ нейни доброжелатели, когато фактитъ говорихъ съвършено противното; когато тѣзи нейни инспиратори, които сж днесъ господари по на нѣколко кжщи въ най-виднитъ мѣста въ столицата, прѣди десетина години бѣха голи и имъ се събираше помощъ за прѣхрана? Защо се не засрамятъ поне отъ самата дѣйствителностъ, която най-нагледно ги изобличава въ шарлатанство.

Горнето ни дойде на умъ, като прочетохме послѣдния брой (1047) на в. „Свобода“, въ ко-

гото десетохиландний нхтъ се напомнятъ заслугитъ на великия патриотъ (?) и въ когото се осжда външната политика на правителството на чело съ Г-на Д-ръ К. Стоилова. Въ такава смисълъ е написана и резолюцията, която никой не е ималъ смѣлостта да прочете на митинга слѣдъ неказанитъ чистосърдечно и откровенно нѣколко думи отъ истенския патриотъ Колю Лютата, който не веднжжъ е воювалъ за освобождението на многострадална Македония. Като четете човѣкъ рѣчитъ на ораторитъ, а най много рѣчта на многоучения — не доученъ Д-ръ Гатевъ, който не намира думи, съ които да се нахвали за впечатлението, което е произвѣла неговата патриотическа (sic) рѣчь, неволно дохожда до убѣждението, че има работа съ дѣца, които нѣматъ почти никакво понятие отъ положението на работитъ въ истокъ, и критическитъ обстоятелства, въ които нашето отечество е поставено, въ случай, че то се вplete въ една война, на която за исхода никой нищо не ще може да произнесе по рано. На свободиститъ е извѣстно отношението на Ромънитъ спрямо насъ, когато стане въпросъ за Македония. Тѣ знахтъ така сжко, че и нашитъ съседни Ромънитъ иматъ голѣми претенции за Македония, която тѣ считатъ напълно за населена отъ Ромъние и още миналата година се заканвахъ да ни прѣбжжтъ, за да отлетихтъ въ Македония на помощъ на своитъ братя. Да напомняме ли и за претенциитъ на Сърбитъ? Мислимъ, че си правимъ излишенъ трудъ. Като вземеме при това въ съображение, че силитъ сж рѣшени да не отстъпихтъ никому нито педя земя отъ Турция, кждѣ сж тогава облагитъ за България отъ една война съ Турция за освобождението на Македония? Кои сж гаранциитъ, че България ще може да извоюва независимостта на Македония? Най-послѣ да положимъ, че правителството на България се поведе по дѣтинскитъ сжждения на разнитъ младежи студенти, които нѣматъ нуждитъ познания отъ течението на политиката въ днешно врѣме и направи авантюрата, за която се осжда нейната външна политика, тогава какво ще послѣдва? Прѣди всѣчко Ромъния ще ни нападне, а може би и Сърбия, която има да си отвърща за поражението, при Пиротъ. Тогава съ кого по напредъ да се бие България? Да ли съ Турция и да се притече на помощъ на Мекедонското въстание (ний прѣдполагаме, че военнитъ дѣйствия ще се почнатъ съ въстание въ Македония) или да пазимъ границитъ си отъ нахлуването на Ромънитъ и Сърбитъ? Ний расчитаме на една двѣстъ хиландна армия; но тази армия, распокжсана сръшу двама или трима неприятели, неще бжде въ положение да направи нищо. Ний ще бждемъ свидѣтели на едно такова наше поражение, послѣдствията на което силно ще почувствува всѣки. Турция ще нахлѣга въ България, защото границата ни е пространна и ний не ще знаемъ отъ кждѣ първо да се брачимъ, при това не ще расчитаме на никоя поддръжка, защото европейскитъ сили не искатъ повдигането на истинния въпросъ въ смисълъ на неговото разрѣшение, защото не считатъ момента удобенъ. Тогава какво ще направимъ? Ще се избихтъ нѣколко хиляди български войници и работни сили на държавата, ще се похаржхтъ нѣколко десетки милиона лева, ще ни се наложи да платимъ едно парично възнаграждение, ще загубиме известна частъ отъ нашата територия, ще останатъ необ-

работени половината посъви — всичко това ще бжде плода на една немислена постъпка, на една авантюра от страна на нашето правителство, ако то се поведе по съветитъ на нѣколко недоверли политикани, които тържатъ поцъ вода теле. Не е време за авантюра; време е по миролюбивъ начинъ да се постигнатъ по-големи облаги, отъ колкото съ война, исхода на която нека допуснемъ, че ще бжде въ наша полза, както забравиме, че съществуватъ Румъния и Сърбия, които ни слѣдватъ стъпка по-стъпка. Каква ще бжде ползата за България, когато силитъ ни наложатъ своето *вето*? Ще имъ отворимъ ли война? Не! Съ какво ще ги заставиме да ни признаватъ за побѣдители и да ни даждатъ като печалба нѣкои кхъс земя. Съ нищо!

Европа е рѣшена да запази цѣлостта на Турция и ще ѝ запази, защото не намира момента удобенъ за разрѣшаванieto на източния въпросъ. Печалбата и въ случай на сполуки ще бжде същата, за която по горѣ поменяхме. Щомъ стои така работата, свещенъ дългъ ни се налага да работимъ за достиганieto на извѣстни права за Македония по миролюбивъ начинъ, да не рискуваме, защото неблагоприятнитъ рискове костватъ скъпо. Пхтътъ по когото върви правителството на г-на Стоилова е за прѣпоръчване, защото той е напълно съобразенъ съ политиката на Европейскитъ сили. До сега се получихъ извѣстни отстъпки, нека правителството настои по енергически и за направенитъ други постъпки, като за издаванетоъ берати за трима владици и др. Ний никога не бихме съвѣтали правителството къмъ авантюри, които бихъ коствували прѣскъпно на България, която има голѣма нужда да се развива и напредва въ икономическо отношение. Нека извлечемъ урокъ отъ авантурата на Гърция и бждемъ благоразумни. Какво спечели или ще спечели Гърция отъ войната, която води отъ двѣ недѣли насамъ? Освѣтъ, че нѣма да спечели, нѣ ще и да загуби много, при всичко че нейното мѣстоположение и помагаше доста. Благоразумие и пакъ благоразумие! Това трѣбва да бжде девизътъ ни въ днешнитъ критически обстоятелства!

Пакъ за Ромънитъ.

Всѣкога, когато сме имали случая да отбѣлжимъ нѣщо за нашитъ добри съсѣди, Ромънитъ, всѣкога сме се отнасяли като къмъ народъ, който прѣди нашето освобождение, на и послѣ него се е отнасялъ къмъ насъ съчувствено. И дѣйствиелно щѣше да бжде много несправедливо, нечеловѣчно, ако тѣзи наши съсѣди, които ни улесняваха въ кржгътъ на възможното, да не бждемъ къмъ тѣхъ благодарни за грижитъ, които сж имали тѣ за нашитъ емигранти, когато пакъкаше българския народъ подъ гнета на турцитъ. И наистина всѣкога и отъ всѣки български уста се чуваше най лѣстенъ отзивъ. Въ лицето на малкия ромънски народъ виждахме единъ народъ, който дѣйствително заслужаваше похвала; народъ хуманенъ и снисходителенъ къмъ окаяния си съсѣдъ — Българина. Но така ли виждаме тѣзи наши доброжелатели да се отнасятъ къмъ насъ, казваме, които никога не сме мислили и не мислиме да изличаваме отъ сърдцето си добринитъ, които сме виждали! Не, ромънитъ гледатъ днесъ съ други очи, тѣ ни гледатъ, като на тѣхенъ неприятелъ, като че сме готови на всѣка минута да се спуснемъ и воюваме съ тѣхъ. За да не ни мислятъ читателитъ, че измислюваме, ний ще наведемъ доказателства, които ще убѣдятъ всѣкого, че ромънитъ се просто заблудени, или го правятъ отъ завистъ. Едва ли ще се намѣри вѣстникъ въ Ромъния, който да не се отнася къмъ българитъ и господаря ни по единъ най импертенентенъ начинъ. Насъ ни обвиняватъ въ варварство, въ тирания, обичали сме да се мѣсимъ въ държавата имъ, въ шовенизмъ и всичката почти прѣсса за чудо на всички, кара правителството си да ни окупира нѣкои градове, за да ни *научатъ* на умъ. Ний мислиме, че нѣма у насъ вѣстници, било тѣзи, които защищаватъ политиката на правителството, било отъ оппозицията, която се ползува отъ случая на тѣзи неразбранщини, да е провокиралъ подобни неувни и арогантни отношения на единъ съсѣдъ къмъ съсѣда си. Даже вѣстници сериозни, като *Independance Roumaine*, не се посвѣниха да пушатъ по адресъ на нашия народъ, правителството, епитети, които само единъ злобенъ чловѣкъ може да смели. Има и други като

Adevarul, който минува за сериозенъ, но който е най дебелия въ лжжитѣ, пуца такива сенсационни новости, които каратъ да се смѣе всѣкой Българинъ, който знае положението на България. Намъ се падна случая да прочетеме новости отъ България, кроени по всѣка вѣроятностъ въ редакцията на този вѣстникъ въ Букурещъ, какво по линията Нишъ — Пиротъ и София — Цариградъ имало по *четири* дивизии нарѣдени въ боеви порядкъ. Щабоветъ на сръбскитъ войски всѣкидневно се сношавали съ нашия въ София. Въ Руссе — Варна — Шуменъ — събранъ билъ запаса и заминавалъ за граница на Добружа и всичко това сме го правили по исканието на *казацитъ*, за да завладѣеме Добружа! Русситъ трупали на границата около Прутъ войски, за да минатъ границата. Слѣдъ всички тѣзи сенсационни лжи, съ които се храни ромънския народъ отъ ромънската преса безъ да е даденъ и най малкия поводъ, всѣкой има право да си зададе въпросъ, какво искатъ ромънитъ отъ насъ, и защо ставатъ тѣзи упрѣквания? Когато бѣше Стамболовъ живъ, и който тѣкмѣше за *доброто* на България да направи персонално съединение съ Ромъния, ний българитъ въ очитъ на ромънитъ бѣхме добри, заслужвахме похвала; защото *патриота* Стамболовъ искаше да продава България. Когато обаче Българинътъ се оттърва отъ Стамболовото робство, когато този биде съсѣченъ за добритъ си дѣла, ний станавме лоши. Когато всѣкой се радваше, че се оттърваше единжъ за винаги отъ единъ тиранинъ, ромънитъ, за да докажатъ съсѣдството си съ насъ, пращатъ му вѣнецъ, както едно време правяхъ Стамболовитъ защитници маджаритъ, когато поднесохъ на Абдулъ Керимъ Паша брилянтена сабля въ 1876 г. Днесъ, когато никой не ги закача, когато никой не имъ казва нищо, и защото ний българитъ гледаме друго яче на работитъ, изказваме нашата признателностъ на Руссия, сдобрихме се съ нашата благодѣтелка, отъ всичко това, съсѣдитъ ни — власи негодуватъ искатъ да воюватъ съ насъ, искатъ да си покажатъ своето величие! !

Нашето правителство и пресата, която защищава политиката на днешното правителство гледа и ще гледа на тѣзи влашки домогательства пропсходящи не отъ сърдцето на православния Ромънецъ, който е станалъ гайда на швабитъ, а отъ една частъ лично негодуица за не успѣхитъ, които всѣкога почна да губи.

Българинътъ, нѣма претенцията на високъ умъ, защото е още младъ въ това отношение, но нека ни простятъ братята власти, ако имъ посочимъ печалната онази статистика на образование, която далечъ и много далечъ остава въ сравнение съ България. Ромънскитъ цѣрани (селани) сж до толкова прости, до толкова заробени подъ игото на чокойтѣ щото ще му трѣбватъ дълги и много дълги години за да ни достигне. Простата онази самонадѣяностъ, която тѣ иматъ, и която публично тржбятъ, че тѣ ще ни побѣдатъ само съ *два баталиона*, сж такива влашки плузии, каквито могатъ роди главитъ на разнитъ Бакалбашовци около *адвжрулъ*. България, въ продължение на двѣ дѣсетилѣтия можа да се нарѣди така добръ, щото може смело да се похвалиме. Нашата войска може да служи за образецъ. Криво или право, ние имаме претенция на побѣдители. Ами нашитъ братия власитъ, съ какво биха ни се похвалвали! Ако е само съ алармитъ, това прави честь само на тѣзи, които нѣматъ сила и нѣматъ правото на своя страна. —

Да оставимъ на страна въпроса за Добруджа, който отъ никого не е възбужданъ, защото нѣма и за какво да се възбужда. Ако нашата преса е спомѣнувала нѣщо за тамошнитъ наши братия — българи, то е да покажеме на ромънитъ, че тѣ като културенъ народецъ трѣбва да зачита народнитъ права на едни поданици, които принадлежатъ на друга нация. Това не е нито пристѣпление, нито грѣхъ.

Ами какъ така тѣзи братушки — власитъ могатъ да иматъ претенцията за Македония? Тамъ гдѣто иматъ само въ 10—15 селца най-много 15—20 хиляди куцовласи — цинцари, които нѣматъ нищо общо съ Ромънитъ, и тѣ да иматъ, претенцията за Македония! Какъ биха я освободили, тѣзи братушки, дали мислятъ да минатъ съ балонъ прѣзъ България и Сърбия. Разбираме, да иматъ претенции Сърби и Гърци, но Ромънитъ, това възбужда просто смѣхъ, както възбужда та-

къвъ у всѣкий образованъ човѣкъ историята отъ Лауриана, че Св. Кирилъ и Методий биле Ромънци!!

Българския печатъ твърдѣ малко е обръщаль внимание на тѣзи аларми, съ които ромънскитъ вѣстникари постоянно хранятъ простолѣдието си, но трѣбва да се позаинтересува, и дадеме да се разбере, че е срамно на съсѣдъ да се занимава съ въпроси, които произвеждатъ смѣхъ. Ромънитъ, могатъ да иматъ други стрѣмления, такива като за Трансилвания и Буковина, кждѣто сж чиститъ ромънци. Тамъ трѣбва да се стрѣматъ за обединение, а не за Македония, гдѣто нѣма кьоравъ влахъ. Но съ тази остра политика може ли да се добѣтъ до идеала си? Никога. Дядо Иванъ, който е давалъ на всички балкански народи свобода, въ него е надеждата, тамъ трѣбва да гледатъ власитъ. Ако тѣ продължаватъ този езикъ, нека знайтъ, че нашата свобода не е застрашена, а тѣхната. Тѣ граничатъ съ казацитъ и тѣ сж опитвали казашката нагайка прѣзъ 1862 год. могатъ я опита и сега Ние стоиме мирно и съ никого не искаме да се закачае, защото желаеме да се уреждаме, да се просвѣщаваме, но ако нѣкой пожелае да ни закачи, нашата 300 хилядна армия, ще може да даде отговоръ на всѣкъ нейнъ съсѣдъ, на билъ той благодѣтель-Ромънине или другъ

По положението.

Последнитъ телеграмми, които получихме, дойдохъ да ни поуспокоятъ, а други може и да наскърбятъ. Насъ Българитъ, Сърбитъ и Черногорцитъ, които Европа гледа съ подозрение да не избухнемъ и ние като Гърцитъ и почнемъ нѣкоя война, края на която никой не може да прѣдвиде се поуоложиха. Ние Българитъ имавме страхъ отъ Ромъния, която, за жалостъ, се инспирира отъ Австрия и Ромънитъ отъ насъ, защото сме се инспирирали отъ Русситъ. Обаче прѣбвването на Н. В. Францъ Иосефъ на гости у Н. В. Русский Царя, доде да се разбере, че малкитъ (четиретъ) държавици, трѣбва да се спазятъ мирно. Австрия и Россия, като се споразумѣли по външната политика на истокъ, рѣшили да поддържатъ *status-quo-vo* на полуострова. Въ сжщата смисълъ Графъ Мурововъ и Графъ Голуховъ, се дали еднакви ноти на посланницитъ си въ Букурещъ, София, Вѣлградъ и Цѣтина.

Всички крякания, които неразбранитъ мислятъ да всевжтъ, ще исчезнатъ. Нашитъ съсѣди — власитъ, ще трѣбва да прѣстанатъ и за претенцитъ въ Македония на 1,600,000 власи. Не е ли смѣшно. Може да се види чудно на нѣкой наши демогози, че силитъ не могатъ да заповѣдватъ. Ние, малкитъ държави, трѣбва да разберемъ, че нашата политика, нашето съществуване, зависи единствено отъ нашето благоразумие. Какво прави днесъ Гърция. Тя е повече отъ нещасна държавица, малка съ деморализирана войска, иска да се бие съ една силна армия, която безъ да свиква резерва може да ѝ съсипва. Виждаме днесъ съ горѣстъ, че турцитъ напредватъ въ всички линии, прѣвзематъ всекидневно границата, села и ако Гърция не дойде на молба, ще пропадне съвършено. На гладна Гърция синоветъ и се бижатъ, а въ Атина револуция, искатъ да свалятъ Краля. Качва се ново Министерство. Несполуката въ биткитъ отдаватъ на прѣстоноаслѣдника, защото се грижатъ повече за кухнята, отъ колкото за войската! На всждъ отстъпватъ. Могло е и отъ това, че гърцитъ си горѣли селата и градищата, както се правѣли Русситъ въ 1812 год. при Напалюна. Перспектива лоша. Нека служи на всѣки другъ за урокъ. На насъ Българитъ е необходимъ

ХРОНИКА ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Мнозина наши абонати отъ градътъ и окржгътъ ни замоляватъ, ако е възможно, да печатаме всѣкидневно на отдѣлни листове новинитъ отъ агенция „Балканикъ“. Като сподѣляме напълно желанията на нашитъ абонати, съобщаваме имъ, че тѣхното желание ще изпълнимъ веднага само, ако благоволятъ и **внесжтъ** прѣдварително *за встка недѣля по единъ левъ* или въ мѣсецъ *четири лева*. На всички абонати ще се пращатъ на отдѣлни листове всѣкидневно получаванитъ важни новини чрѣзъ пощата. Редакцията е земала за това нуждитъ мѣрки.

Молиме, желающитѣ да явхѣтѣ най кжсно до 25 число, които сж въ градѣтѣ, а до 1 Май за тѣзи въ окръгѣтѣ.

Абонамента за Май **четири лева.**

*** П. В. Оджакѡвъ, членъ на Апелативния Сждѣ, билъ уволненъ по некаджрностъ. Г. Тодоровъ много добръ е сторилъ съ уволнението на този старчѡкъ, който бѣше станалъ за присмѣхъ вѣжду, гдѣто е билъ магистратъ. Г. Тодоровъ съ това показва, че правосѣдието иска способни хора, а не дѣртияци, които ставаха за смѣхъ съ твоитѣ прѣсѣлѣвания и рапорти за даване владика подѣ сждѣ.

*** Тази година пролѣтѣта е весела. На всѣдѣ зелено. Посѣвитѣ се толкова добри, щото отдавна не е запомнявано. На много мѣста се забѣлѣзва искласявано. Ако и прѣзъ идущий мѣсець има нѣколко дѣждове, може да се прѣдскаже за плодородна година. Овощията се срѣдни.

*** И нашитѣ тукъ янхнѣ социалисти издадоха на 19 Априлъ вечерѣта възвание, чисто революционно.

Канитѣ работницитѣ отѣ фабрицитѣ(!) да отпразднуваѣтѣ 1 Май н. с. Желателно е да ни кажатъ кои работници канитѣ, дали отѣ Ив. Бурджовата работилница или копачитѣ. Казватъ, че работницитѣ много се възмутили, кога се научили на 20 Априлъ, защо не имъ било казано по рано да напустнатъ мотикитѣ отѣ лозята и трѣгнатъ подѣ червеното знаме на г. Оратора Петра Ненкова. Пуста сопа не одяла на както Свирчо — Петковъ се провикваше. Социализмъ, а шарлатания. Като нѣкой пиявица се впили въ бюджета, а още червено знаме.

*** Г. Полковникъ Фиковъ, командиря на 4 полкъ замина за Елена по домашни причини заедно съ семейството си.

*** Нашитѣ противници, които нищо добро не виждатъ писано въ вѣстникѣтѣ ни, задружно почнали да ни даватъ въ сждѣ, защото сме ги биле ужъ клеветили. Т. Бърдаровъ и Гановъ, ни дали въ сждѣ, че сме ги нарекли партизани, Табаковъ, че продавалъ читалищното здание и др. още редъ дѣла, като онова съ Марко, гдѣто ужъ глѣталъ записѣтъ на нѣкой си Стоенчо отѣ Бреница.

Какво искатъ съ това да покажатъ тѣзи патриоти? Неуже ли могатъ отрече, че не сж слѣпи партизани Бърдаровъ, Гановъ, можели Табаковъ, да отрѣче, че не е писалъ на Бъл. Народна Банка, да иска продаването на читалищното здание, когато имаме на разположение негово писмо, подписано и отѣ патриота Ив. Йордановъ, така сжщо и за г-нъ глѣтни записа Марко, нали има дѣло въ Окр. Сжд., по което се викани и свидѣтели. Чудо, чудесъ. Да, щѣхме да пропустнемъ и дѣлото на славния членъ, Гого Вацовъ. И той ни далъ въ сждѣ и защо, който не знае нека се научи. Писали сме биле, че щялъ да си даде оставката и *иоеме водителството* на консервативната партия, като казахме, че много добръ ще направи, защото притежава умъ като море! Какво отѣ това да кажешъ напимѣръ нѣкому, че умѣтъ му рѣжалъ като бръснарь, можели да се счете за обида? Ако се признае, че умѣтъ му не е остъръ, естествено трѣбова да бѣде глупавъ, за какѣвто може да минува прѣдѣ мнозина, както и за насъ частно за много акалия, за което и го признаваме, че му рѣже умѣтъ. Кой може да каже, че е глупавъ Г. Гого Вацовъ, когато е способенъ да пише писма до лица, които гледа съ лоше око, само за това, че не сж го направили депутатъ. Кой може да не вѣрва въ умственитѣ способности на единъ голѣмъ човѣкъ като него, който се титулира самъ съ подписъ за *Испански бикъ*, когато казваме, че никога не сме го наричали такѣвъ, защото за такѣвъ сме го считали неспособенъ; за испански волъ, ако той само счита, че онова антрефиле се отнася до него т. е. до Г. Гого Ив. Вацовъ — Членъ на Окр. Сждѣ. Нека знае Г. че за дѣрскитѣ му писма, адресантитѣ ще го видѣтъ скоро на скамейката на подсѣдимитѣ. Кждия и порнографъ. Скандалъ.

Класния учителъ спорѣтъ в. „Свободенъ Гражданинъ“

Класенъ учителъ и стамболовски потераджия (ами защо не и радославовски сопаджия) било едно и сжщо нѣщо. Тази пѣсенъ ни пѣе в. „Свободенъ Гражданинъ“. И отѣ гдѣ казания вѣст-

никъ вади своето заключение, ние не знаемъ, нито пѣкъ ни се навождатъ нѣкои факти, които да потвърдяватъ казаното отѣ вѣстника. И за учудване е и това, че това се пише отѣ бивши учители, които не сж да незнайтъ обстоятелствитѣ на класния учителъ и деликатното положение, въ което е поставенъ всѣки класенъ учителъ. Кой учителъ нѣма да бѣде нравствено задоволенъ, когато негова класъ се хвали отѣ колегитѣ му въ дисциплинарно и научно отношение; когато негова класъ се поставя за образецъ прѣдѣ другитѣ. Да се грижи единъ учителъ за повѣренъ му класъ, да обуздае всички немирни ученици, да внуши на ученицитѣ си уважение къмъ учителитѣ, родителитѣ и по-старитѣ и любовъ къмъ труда, това още незначително стамболовски потераджия, нито пѣкъ старание за прѣпорѣжка прѣдѣ началството. Всѣки учителъ е длъженъ прѣдѣ съвѣстѣта си, прѣдѣ обществото и учащитѣ се за съвѣстното изпълнение на обязаноститѣ си. Има ли си мѣстото тогава горното сравнение, което „Свободенъ Гражданинъ“ прави и съ което единъ видъ косвенно иска да упрекае Министерството на Народното Просѣщение, че дѣржбѣло за учители такива прѣкалени ревностни класни учители, като учителката... при Варненската Дѣвическа гимназия. Отѣ единъ частенъ случай да се прави заключение за цѣлото — ний не намираме въ това никаква логика. Въ началото се прави сравнение между класенъ учителъ и стамболовски потераджия, а въ заключението се указва на една класна учителка, че дѣржела ученичкитѣ си строго, че зорко слѣдила тѣхното поведение и не имъ позволявала да четхѣтѣ всѣкакви книги. Ний не намираме нищо осѣдително въ постѣпкитѣ на тази класна учителка, напротивъ искаваме желание щото всички учители биле тѣ класни или не, да слѣдятъ зорко за поведението на ученицитѣ си било въ училището или вънъ отѣ училището, защото само тамъ, гдѣто поведението на ученицитѣ и училищната дисциплина се иматъ прѣдѣ очи, тамъ се гарантира и редъ и успѣхъ.

ПО ВѢСТНИЦИТѢ.

В. „Дунавски Извѣстия“

*** Нашето антрифеле, заето отѣ „Тър. Вѣст.“ по отиванieto на Никоп. депутация въ София, да моли правителството да спре направата на малката линия Плъвенъ — Сомовитъ, подигна малко злѣчта на съвѣдитѣ ни Никополчени — Свищовъ. Ако ние направихме една малка бѣлѣжка за това ходение, не бѣше нашата цѣль да се смѣемъ на миссията, а просто да искажемъ нашето оцудване за тази *миссия*. Г. Българовъ и С-иѣ за улеснение на прѣдприятието си иска да построи на свои разноси тѣсна линийка желѣзница, за да прѣкарва материала си. Правителството му казва, да построи на свои разноси. Какво чудно нѣщо отѣ това? Плъвенци, които иматъ повече земание и даване въ търговията си съ Сомовитъ, защото е по близо и „по равно“ мѣстото за Сомовитъ, казватъ, че за насъ е добръ и повече нищо. Нашето малко антрефиле не бѣше толкова *надуто* колкото това на „Дунав. Извѣстия“, че тѣ *знали* интереситѣ ни повече отѣ насъ, пишущитѣ. Твърдѣ е възможно. Но, нека ни извини пишущия редовцѣтъ въ антрефилето на „Д. Изв.“ ако му кажемъ, че не интересува сама двама трима търговци, които имали амбари въ Сомовитъ, а цѣль единъ окръгъ който носи храната си въ Сомовитъ. Защо не се заставятъ кираджийтѣ да каратъ на Никополъ или Свищовъ хранитѣ, ами на Сомовитъ? Нѣма толкова трѣбова да е простъ човѣкъ да мисли, че всѣкий си трѣси улѣснение, кога по скоро да свърши работата си. Освѣнъ че разстоянието е по голѣмо за Никополъ едва ли не двойно, освѣнъ голѣмитѣ баири, които най много тѣжхѣтъ на кераджията, но нека ми каже този г-нъ Еремия, гдѣ могатъ се събра въ Никополъ сто—двѣста кола? кждѣ е онова шосе Плъвенъ—Никополъ, което се строи отѣ близо 20 год. и което за жалостъ на Никополъ, а за гордостъ на Свищовъ, още не е стигнало до с. Джурново, а Богъ знае кога до Муселиево? Плъвенъ, Плъвенци, не тѣзи двама или трима житари, които иматъ хамбари, се радватъ толкова за тая желѣзница, а онѣзи Г. допистники, които трѣпхѣтъ добитаката си и носѣтъ храната на Свищовскитѣ житари, които иматъ хамбари на Никополъ. Ако Свищовци толкова много милѣхѣтъ за Ни-

кополъ, който дѣйствително се грижи за себя си благодарение, че има хора, които милѣхѣтъ за градѣтѣ си, то неужели, неможиха да направѣтъ шосето 20 килом. до с. Куйловци въ продължение на цѣли 18 год.?! Разбираме, ако бѣше направено това шосе и Г. Българовъ не щѣше да харчи сега 200 и повече хиляди лева.

Нека се успокоихѣтѣ тѣзи които знаятъ *нашиятѣ* интереси повече отѣ насъ, че ние — Плъвенци не 2—3 житари, а цѣлото население, че сме най доволнитѣ, повече само отѣ Свищовци, ако се съедини линията Никополъ съ Плъвенъ, защото, само тогава ще се убѣдхѣтѣ и правителство, и Свищовци, че Никополъ трѣбова да бѣде привързанъ къмъ Плъвенъ, а не къмъ Свищовъ, както е било до 1883 год.

*** В. „Свѣтъ“ въ броя си 96, отѣ 11 Априлий донася слѣдующето за посѣщението на Н. Ц. Височество Фердинандъ I у императора Вилхелма и по руската политика:

„Господарственитѣ хора и водители на Европа размѣняватъ за сега мисли, по поводъ бждѣщето на Балканския Полуостровъ.“

Телеграфѣтъ ни донесе извѣстието, че Императоръ Вилхелмъ, въсползуванъ отѣ пристиганieto на Български князь Фердинандъ въ Людвиглюстъ, любезно Го поканилъ на закуска и разговоръ помежду имъ е траялъ повече отѣ часъ. Очевидно е, че резултата на такѣвъ дълъгъ разговоръ на двама толкова видни по ума, дѣятелността и таланта лица е имала за резултатъ пълното запознавание съ сжщността на дѣлото, което е прѣдизвикало разговора.

Послѣ германски канцлеръ князь Хохенлоуе се отправилъ за Парижъ, гдѣто е ималъ продължителенъ разговоръ съ министра на външнитѣ дѣла на Франция. Германия отдавна вече употребява всевъзможни мѣрки, за да разстрои Френско-Русското съглашение. Кой знае, може би съ тази цѣль е повдигналъ толкова не своєврѣменно и истинния въпросъ, което доведе Европа въ сегашното положение, когато никой не може да каже, сжщесгвуватъ ли напѣжнитѣ съюзи на дѣржавитѣ или се образуватъ нови.

Сегга германски императоръ е въ Виена. Тѣхний разговоръ несъмнено, е истинния въпросъ.

Той ще бѣде, по всѣка вѣроятностъ, разискванъ по всѣкитѣ точки. Тамъ ще бждѣтъ изработени основнитѣ положения, проститѣ и легкитѣ, по които впоследствие ще свържатъ съ яжки връзки лицата и господарствата, които биха се присѣединили къмъ това рѣшение.

Посѣщението на Австрийския Императоръ въ Петербургъ и свидѣанието му съ нашия Августейши Монархъ се разисква днесъ отѣ всѣчка Европа, като прѣдградие къмъ изпълнението на установилващата се программа на дѣйствие отѣ континенталнитѣ европейски господарства.

Положението на Русия въ всѣкитѣ европейски въпроси, като не се изключаватъ и истиния, се облекчава съ това, че Русия по своето положение не се нуждае отѣ никакви съюзи. Другитѣ господарства се укрѣпчаватъ съ съюзи, когато благополучното минжло царствование нагледно ни показва, че гласа на Русия въ всѣкитѣ европейски дѣла е повече силенъ и могъщественъ, когато тя е въ оппозиция на срѣдня Европа, като ѝ противостои, отѣ колкото когато тя е въ съюзъ съ нея. Това е особено вѣрно по отношение на истиния въпросъ, въ когото Русия е свързана органически съ главнитѣ дѣятели въ този въпросъ съ славянството и православието. Тукъ всѣкакви външни съюзи съ чуждитѣ елементи могатъ само да отслабѣтъ Русия.

*** Споредъ в. „Ероса“ ромжнски вѣстникъ, въ Браила на скелата били хванати три съндѣжа съ динамитъ, който билъ носенъ съ парахода подѣ марка фители за лампи, обаче оказало се, че това било динамитъ идхѣщ отѣ България по адресъ на Кушовъ, български търговецъ въ Браила, който е билъ и е акционеръ на дружеството по желѣзно-пѣтната линия Цирибродъ — Бѣлово. Ромжнското правителство взело, подѣ слѣдствие тази работа, като е направило обдири въ завѣденията и кжщитѣ на г. Кушовъ и Марковъ. Ний не знаемъ нищо по тѣзи работа, едно което знаемъ отѣ по напѣдѣ, то е, че отѣ линията София — Романъ бѣха откраднати три съндѣжа съ динамитъ прѣди нѣколко мѣсеци. Да ли не ще е сжщиятъ? И защо ли отиватъ по адреса на Кушова и кой ги е испратилъ. Кога се извѣстимъ ще съобщимъ.

СВЪДЕНИЕ

за
РАЖДЕНИЯТА И УМИРАНИЯТА ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ
отъ 1-й до 15-й Априлъ 1897 година.

Раждания мъжки	10
„ женски	9
Всичко	19
Умирения мъжки	9
„ женски	6
Всичко	15

СВЪДЕНИЕ

за Дифтерита въ гр. Плѣвентъ отъ 1-й до 10-й
Априлъ 1897 година

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХЪ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
—	—	—	1	—	1	—	—	—	—

Червено-Брежско Църковно
НАСТОЯТЕЛСТВО

ОВЪЯВЛЕНИЕ

Червено-Брежското Църковно Настоятелство
чръзъ настоящето си, честь има да съобщи на
почитаемата публика, че новопостроеният имъ
храмъ „Успѣние Прѣсвѣтия Богородици“ ще
бъде осветенъ отъ Негово Високо Преосвѣщен-
ство СВ. ВРАТЧАНСКИЙ МИТРОПОЛИТЪ Г.
г-нъ КОНСТАНТИНЪ на 2 Майй тѣзи година;
вслѣдствие на което, настоятелството кани всички
благочестиви християни да присѣдствуватъ него
денъ на освѣщението, съ което си присѣдствие
крайно ще ни задоволятъ.

Прѣдседателъ на Църковното настоятелство

Свѣщенникъ: Савва Христовъ

ЧЛЕНОВЕ: { Петко Куновъ
Атанасъ Манинковъ
Райко Попповъ

№ 1013

Въ допълнение [обявлението ми подъ № 418
отъ 22-й Февруарий 1897 год. и обнародвано третий
пхтъ въ в. „Плѣвенски Гласъ“, броеве; и
съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждо-
производство, обявямъ на интересующитъ се, че отъ
9-й того и до 31 день т. е. до 10 Майй включително
ще продавамъ на публиченъ търгъ по втора продажба
изложенихъ въ горнето ми обявление недвижими имоти.

Описанитъ имоти не сж заложени никому.
Желающитъ Г. Г. да взематъ участие въ търга свобод-
ни сж да идаватъ всеки присѣдственъ денъ и работни часове
и наддаватъ.

гр. Плѣвентъ, 4-й Априлий 1897 год.
пом. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—3

№ 1580

Подписанный П. Д. Вълговъ Помощ. Сждеб.
Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ
на основание исполнительный листъ подъ № 3967 отъ 22
Декември 1892 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир.
Сждия въ полза на Христо Сжловъ С-іе П. Геновъ изъ гр.
Плѣвентъ срѣщу Мито Тодоровъ отъ с. Пелишатъ за искъ
945 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Граж-
данското Сждопроизводство съ настоящето си обя-
вямъ на почтаемата публика, че отъ 16 Ап-
риль и до 31 день т. г. ще продавамъ на пу-
бличенъ търгъ съ явно наддавание въ канцеля-
рията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имо-
ти а именно:

1) Една Нива въ Пелишатското землище,
въ мѣстността „Бръстѣ“ на пордимски пхтъ
отъ, около 25 декара, при сѣсѣди: Иванъ Бжд-
нешки Илия Тотевъ, Игнатъ Вълевъ и пхтъ оцѣ-
нена за 500 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на
горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имоти могатъ да
се явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте да прѣ-
глеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата,
гр. Плѣвентъ 9 Априлъ 1897 год.
Дѣло № 647 отъ 1892 год.

Помощ. Сждеб. Приставъ: П. Д. Вълевъ.

№ 958

Подписанный Маринчо П. Марчевъ П. Сждебенъ
Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-й участъкъ
на основание исполнительный листъ № 2436 отъ 19-й
Юлий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Околийски
Мир. Сждъ въ полза на Стояновъ Върбенковъ & изъ гр.
Плѣвентъ срѣщу Кучо Михайловъ отъ с. Комарево за
искъ 436 лева заедно съ лихвитъ имъ по 10 % годи-
шно отъ 1 Мартъ 1894 год. до исплащанието и 23 л.
30 ст. сждебни и по водение на дѣлото разности и съ-
гласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждо-
производство съ настоящето си обявямъ на почтае-
мата публика че на 10-й Майй т. г. ще продавамъ на
публиченъ търгъ съ явно наддавание въ гр. Плѣвентъ
слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ мѣстността на с. Комарево на-
зиваема „Срѣдний Връхъ“ отъ 8 декара при сѣсѣди:
Костантинъ Тошовъ, Пантелея Дамяновъ отъ двѣ стра-
ни и Личо Петровъ, която е оцѣнена спорѣдъ емляч-
ния на общината регистръ за 160 лева.

2) Нива въ землището на с. Комарево въ мѣст-
ността називаема „Мажковица“, отъ 9 декара и 7 ара
при сѣсѣди: Димитръ Константиновъ Пановъ, Петко
Андрѣевъ и пхтъ която е оцѣнена за 194 лева.

3) Нива въ сжщото землище въ мѣстността „Ти-
новъ Брестъ“ отъ 7 декара и 9 ара при сѣсѣди: Ко-
стадинъ Пановъ, Марко Пановъ, Пхто Игнатовъ Ге-
ковъ, която е оцѣнена за 158 лева.

4) Нива въ землището на с. Комарево въ мѣст-
ността називаема „Подъ Бреста“ отъ 8 декара и 7
ара при сѣсѣди: Пхтъ и праздно мѣсто, Нано Митовъ,
Костадинъ Пановъ, която е оцѣнена за 174 лева.

5) Нива въ сжщото землище називаема „Подъ
Лозята“ отъ 14 декара и 4 ара при сѣсѣди: Яни Ив-
анчовъ, Костадинъ Пановъ, пхтъ и Нано Геконъ която
е оцѣнена за 288 лева.

6) Нива въ сжщия районъ въ мѣстността „Задъ
Лозята“, отъ 4 декара и 8 ара при сѣсѣди: Костадинъ
Тошовъ, Маринъ Николовъ, Занко Лукановъ, Костадинъ
Пановъ, която е оцѣнена за 96 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на
горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имоти могатъ да
се явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте да
прѣглеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата.

Дѣло № 588 отъ 1896 год.
1—3 пом. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 1716

Подписанный Ив. А. Гърковъ Сждебенъ Приставъ
при Плѣвенский Окр. Сждъ на I-й участъкъ на осно-
вание исполнительный листъ № 1474 отъ 29 Априлий
1895 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждия
въ полза на Илия Палювъ изъ градъ Плѣвентъ срѣщу
Стефанъ Дуновъ и др. отъ с. г. за искъ 70 л. и 12 л.
по водение на дѣлото разности съгласно чл. чл. 1004
—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ насто-
ящото си обявямъ на почтаемата публика че отъ 16
Априль и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ
съ явно наддавание въ канцелярията си въ гр. Плѣвентъ
слѣдующий длѣжниковъ недвижими имотъ а именно:

1) Едно лозе находяще се въ Плѣвенското зем-
лище въ мѣстността „Карамджалъка“ отъ около 1 дю-
люжъ и 9 ара при сѣсѣди: Илия Палювъ, Трифонъ Пе-
тковъ, Тотю Петраковъ и пхтъ оцѣнено спорѣдъ емляч-
ний регистръ за 76 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на
горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имоти могатъ да
се явяватъ всеки присѣдственъ денъ и работни часове да
наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте да прѣглеждатъ всеки-
тъ книжа относящи се по продажбата.

гр. Плѣвентъ, 5-й Априлъ 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 219 отъ 1895 год. 1—3

№ 961

Подписанный Маринчо П. Марчевъ П. Сждебенъ
Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III участъкъ
на основание исполнительный листъ № 2432 отъ 19-й
Юлий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир.
Сждия въ полза на Стояновъ Върбенковъ & изъ гр.
Плѣвентъ срѣщу Димитръ Дамяновъ жителъ отъ Махлата
за искъ 470 лева 67 ст. заедно съ лихвитъ имъ по 12 %
годишно отъ 2 Септември 1895 г. до испла-
щанието и 25 лева 03 ст. сждеб. и по водение на дѣ-
лото разности и съгласно чл. чл. 1004 — 1028 отъ
Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обя-
вямъ на почтаемата публика, че на 10 Майй т. г. ще
продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание
въ гр. Плѣвентъ слѣдующитъ длѣжникови недвижими имо-
ти, а именно:

1) Една къща находяща се въ селото Махлата
на „Писаровки Пхтъ“ съ дворъ отъ 1 дюлюжъ и 5
ара при сѣсѣди: Петръ Дамяновъ, Цвѣтко Пенковъ Пи-
саровския пхтъ, срѣдни връхъ, Нано Геновъ която е
оцѣнена по емлячий общински регистръ за 500 лева.

2) Нива находяща се въ Района на с. Махлата
мѣстността „наваеама“, подъ пхтъ, отъ 9 декара при
сѣсѣди: Вълчо Герговъ, В. Ивановъ и Димитръ Или-
евъ отъ 2 страни която е оцѣнена за 135 лева по ем-
лячния общ. регистръ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на
горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имоти могатъ да
се явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте
да прѣглеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата,
гр. Плѣвентъ 28 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 573 отъ 1896 год.
П. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—3

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвентъ

№ 1595

Подписанный Петръ Д. Вълговъ П. Сждеб. При-
ставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на
основание исполнительный листъ № 1880 отъ 27 Май
1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Град. Мир. Сждия
въ полза на Иванъ П. Романовъ изъ с. Въл.—трѣвъ,
срѣщу Петръ Ангеловъ Романовъ отъ с. Въл.—трѣвъ
за искъ 246 л. 40 ст. въ допълнение на обявлението ми
№ 273 отъ 27 Януарий т. г. и съгласно чл. чл. 1004
—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ насто-
ящото си обявямъ на почтаемата публика, че отъ
19 Априль т. г. и до 31 день ще продавамъ на пу-
бличенъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията
ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ мѣстността, Крайщето отъ 8 дека-
ра и 9 ара при сѣсѣди: Петръ Янчевъ, Ангелъ Пе-
тровъ и Петръ Мачевъ, оцѣнена за 178 лева.

2) Нива въ мѣстността „Височкова Воденица“ отъ
12 декара при сѣсѣди: Михалъ Данковъ Пошъ Никола
и Ненко Вълчевъ, оцѣнена за 254 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първия
копувачъ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да
се явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте да
прѣглеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата.

гр. Плѣвентъ 16 Априлъ 1897 г.
Дѣло № 242 отъ 1896 год.

П. Сждебенъ Приставъ: П. Д. Вълговъ

№ 960

Подписанный Маринчо П. Марчевъ П. Сждебенъ
Приставъ при Плѣвен. Окр. Сждъ на III участъкъ на
основание исполнительный листъ № 2089 отъ 3-й Сеп-
тември 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол.
Мир. Сждия въ полза на Стояновъ Върбенковъ & -іе изъ
гр. Плѣвентъ срѣщу Тодоръ и Вълъ Цѣлови отъ с.
Махлата за искъ 234 л. 45 ст. заедно съ лихвитъ имъ
по 12 % годишно отъ 26 Октомври 1894 г. до испла-
щанието и 12 л. 72 ст. сждебни и по водение на дѣ-
лото разности и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Граж-
данското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ
на почтаемата публика че на 10 Майй т. г. ще про-
давамъ на публиченъ, търгъ съ явно наддавание въ г.
Плѣвентъ слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а
именно:

1) Една къща находяща се въ с. Махлата въ дол-
ната махла; при сѣсѣди: Петръ Пековъ и лжката и пхтъ отъ
двѣ страни съ дворъ отъ единъ декаръ и петъ ара която
къща е землянка съ двѣ отдѣления построена отъ простъ
и дървенъ материалъ и покрита, съ слама и прѣстъ
на дължина 23 м. 50 сан. и 3 м. 80 с. широка и 1
и 75 с. висока която е оцѣнена, въ емлячния общ.
регистръ за 500 лева на стр. № 355 заедно съ по-
стройка, една сая за добиткъ на дължена 5 метра и
широка 4 м. 50 сант. и висока 2 метра 5 сант. постро-
ена въ земята съ простъ и дървенъ материятъ и по-
крита съ слама която влиза въ оцѣнката на горнитъ
сумми.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на
горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имотъ да се
явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте да
прѣглеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата.

гр. Плѣвентъ 28 мартъ 1897 год.
Дѣло № 657 отъ 1896 год. 1—3

П. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 959

Подписанный Маринчо П. Марчевъ Сждеб. При-
ставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III участъкъ на
основание исполнительный листъ № 2425 отъ 19 Юлий
1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждъ
въ полза на Стояновъ Върбенковъ & -іе изъ гр. Плѣвентъ
срѣщу Минчо Видоловъ отъ с. Комарево за искъ 320 л.
заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 23 Юлий
1895 г. до исплащанието и 18 л. сждебни и по водение
на дѣлото разности и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ
Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обя-
вямъ на почтаемата публика, че на 10 Майй т. г. ще
продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ
гр. Плѣвентъ слѣдующитъ длѣжникови недвижими имо-
ти, а именно:

1) Нива находяща се въ Района на с. Комарево
въ мѣстността називаема „Мажковица“, отъ 5 декара
и 9 ара при сѣсѣди: Видолъ Цвѣтковъ пхтъ, Вани
Михаловъ и Димитръ Пановъ която е оцѣнена спорѣдъ
емлячния общин. регистръ за 118 лева.

2) Нива въ сжщото землище на мѣстността отъ
8 декара и 2 ара при сѣсѣди: Тодоръ Константиновъ
Видолъ Цвѣтковъ и отъ 2 страни пхтъ която е оцѣ-
нена за 164 лева.

3) Нива въ сжщото землище въ мѣстността нази-
ваема „Търнищата“, отъ 9 декара и 5 ара при сѣсѣ-
ди: Видолъ Цвѣтковъ, Нанко Първановъ отъ двѣ стра-
ни Велико Видоловъ, която е оцѣнена за 190 лева

4) Нива тоже въ сжщото землище въ мѣстността
назваема „Стратлишки долъ“, отъ 4 декара и 4 ара
при сѣсѣди: Видолъ Цвѣтковъ Пано Янувъ пхтъ и
Иванъ Мариновъ която е оцѣнена за 88 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на
горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитъ имоти могатъ да
се явяватъ на мѣстопродаването всеки присѣдственъ денъ и
работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусте
да прѣглеждатъ всичкитъ книжа относящи се по продажбата,
гр. Плѣвентъ 28 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 587 отъ 1896 год. 1—3

П. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ